

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117222704
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2117222704.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, 2/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bývajúce u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, deti rodičov: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. F. XXX, právne zastúpená promovanou právničkou G. H., advokátkou, Kapitulská 6, Trnava, a A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. J. XXXX/X, K., právne zastúpený JUDr. Luciou Cepka Zvolenskou, advokátkou, Kollárova 17, Trnava, o návrhu matky na zvýšenie výživného, vzájomnom návrhu otca na zmenu výchovného prostredia a podávanie informácií matkou, o odvolaní otca maloletých proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 27. septembra 2019, č.k. 40P/39/2017-311, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 15. októbra 2019, č.k. 40P/39/2017-320, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch V. a VI. m e n í tak, že nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.12.2017 do 24.07.2020 v sume 610 eur na maloletú A. a v sume 610 eur na maloletú A. sa otcovi povoľuje splatiť v splátkach po 20 eur mesačne spolu s bežným výživným na každú maloletú s tým, že omeškanie so splnením jednej splátky má za následok splatnosť celého dlhu.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním konanie o vzájomnom návrhu otca zo dňa 12.03.2019 o zmene výchovného prostredia zastavil (výrok I.), súd schválil dohodu rodičov v znení: obaja rodičia sú oprávnení a povinní zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok v bežných veciach (výrok II.). Ďalej súd prvej inštancie zvýšil s účinnosťou od 01.12.2017 povinnosť otca prispievať na výživu maloletej A. zo sumy 150 eur mesačne na 250 eur mesačne (výrok III.) a takisto zvýšil výživné s účinnosťou od 01.12.2017 otca voči maloletej A. zo sumy 150 eur mesačne na 250 eur mesačne (výrok IV.), zároveň určil nedoplatok na zročnom výživnom vo výroku V. u maloletej A. za obdobie od 01.12.2017 do 30.09.2019 v celkovej výške 1.775 eur a vo výroku VI. nedoplatok za to isté obdobie, v tej istej výške na maloletú A. s tým, že otec je povinný uvedené nedoplatky zaplatiť každý do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky. Vo výroku VII. súd schválil dohodu rodičov o úprave styku otca s maloletými deťmi, vo výroku VIII. zamietol návrh otca na uloženie povinnosti matke podávať informácie, a vo výroku IX. zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava, č.k. 27C/200/2009-27 zo dňa 14.09.2009 v časti schválenej dohody rodičov, a na záver rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok (výrok X.).

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie otec, keď uviedol, že sa odvoláva proti výrokom III., IV., V. a VI. Navrhol návrh matky na zvýšenie výživného zamietnuť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací vec prejednal a dňa 24. júla 2020 vyhlásil rozsudok, ktorým vo výroku I. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch III., IV., V., VI. zmenil tak, že výživné otca voči maloletej A. a maloletej A. zvýšil zo sumy 150 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne na každú maloletú s účinnosťou od 01.12.2017, ktoré výživné je otec povinný uhrádzať vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky. Vo výroku II. určil nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.12.2017 do 24.07.2020 v sume 460 eur na každú maloletú, ktorý otcovi povolil splatiť v splátkach po 15 eur mesačne spolu s bežným výživným na každú maloletú s tým, že omeškanie so splnením jednej splátky má za následok splatnosť celého dlhu. Vo výroku III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto konania. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu ohľadne nedoplatku na zročnom výživnom vyplynulo, že otec maloletých neprispieval na ich výživu sumami zvýšeného výživného, čím mu vznikol na výživnom nedoplatok za obdobie od 01.12.2017 do 24.07.2020 v sume 920 eur. Za obdobie od 01.12.2017 do 24.07.2020 otec na výživnom zaplatil sumu 10.600 eur (v decembri 2017, januári a februári 2018 po 250 eur, v marci až júli 2018 po 300 eur, v auguste až decembri 2018 po 500 eur, v roku 2019 uhrádzal od januára do 30.10. po 300 eur mesačne, v novembri zaplatil 500 eur a v decembri 450 eur, v roku 2020 zaplatil v januári 500 eur, vo februári 200 eur, v marci 300 eur, v apríli neuhradil žiadnu sumu, v máji 300 eur, v júni a v júli po 300 eur). Za uvedené obdobie tak spolu zaplatil sumu 10.600 eur, mal zaplatiť sumu 11.520 eur (32 mesiacov x 360 eur). Uvedený nedoplatok vo výške 460 eur (920:2) na každú maloletú vzhľadom na zistené osobné, majetkové pomery otca, súd povolil uhradiť v splátkach po 15 eur mesačne na každú maloletú spolu s bežným výživným.

Matka maloletých sa po obdržaní rozsudku odvolacieho súdu domáhala vydania opravného uznesenia a to v časti určenia výšky nedoplatku na zročnom výživnom, keď uviedla, že súd pri výpočte výšky nedoplatku nemal žiaden podklad v spisovom materiáli, z ktorého by uvedená výška vyplývala. Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 30.09.2020, č.k. 11CoP/3/2020-508 návrh matky na opravu rozsudku zamietol, keď skonštatoval, že nedopatrením nevzal do úvahy skutočnosť, že matka oznámila, že otec za mesiac jún nezaplatil žiadnu sumu a započítal za mesiac júl 2020 platbu od otca 300 eur. Odvolací súd skonštatoval, že výšku nedoplatku nie je v danom prípade možné opraviť vydaním opravného uznesenia, pretože výška nedoplatku uvedená vo výroku rozsudku odvolacieho súdu zodpovedá odôvodneniu rozhodnutia.

Matka maloletých následne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.07.2020, sp.zn. 11CoP/3/2020, jeho výroku II. o nedoplatku na zročnom výživnom podala dovolanie s tým, že odvolací súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Vada spočíva podľa matky v nesprávnom postupe súdu týkajúcom sa nevykonania dokazovania v odvolacom konaní a následne nesprávnom rozhodnutí v časti druhého výroku o zročnom výživnom. Napriek tomu, že v písomnom vyhotovení v svojej záverečnej reči odvolaciemu súdu oznámila, že otec v mesiaci júl 2020 matke neuhradil dobrovoľne výživné, a ani zo strany exekútora jej nebola za tento mesiac zaplatená žiadna čiastka, súd pri výpočte nedoplatku na zročnom výživnom uviedol, že otec za mesiac júl zaplatil sumu 300 eur. Neuviedol však na základe čoho dospel k takémuto záveru. Správna výška nedoplatku na každé maloleté dieťa tak mala byť 610 eur.

Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 26. januára 2022, sp.zn. 4 Cdo 153/2021 rozsudok Krajského súdu v Trnave z 24. júla 2020, sp.zn. 11CoP/3/2020 vo výroku II. o nedoplatku na zročnom výživnom zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Z odôvodnenia uznesenia vyplynulo, že pokiaľ odvolací súd mal za to, že otec zaplatil v roku 2020 v mesiaci júl na výživné 300 eur, a z toho vychádzajúc dospel pri výpočte výšky nedoplatku na výživnom v sume 960 eur, tieto závery nemajú žiaden podklad v spisovom materiáli a javia sa ako svojvoľné. Takýto záver dovolacieho súdu nepriamo potvrdil aj sám odvolací súd vo svojom uznesení 30.09.2020, č.k.11CoP 3/2020-508, ktorým zamietol návrh na opravu rozsudku. Zásadám spravodlivého procesu zodpovedá požiadavka, aby súdom urobené

skutkové zistenia a prijaté právne závery boli riadne zrozumiteľne odôvodnené, v danej veci však riadne zdôvodnenie záveru o úhrade výživného otcom v mesiaci júl 2020 absentovalo. Preto dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti nedoplatku na zročnom výživnom trpí vadou konania podľa § 420 písm. f) CSP a preto v tejto časti rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po vrátení mu veci dovolacím súdom, po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), prejednal vec, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez toho, aby bol viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že rozhodnutie o nedoplatku na zročnom výživnom nie je vecne správne a je potrebné rozsudok v tejto časti zmeniť.

Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 40P/39/2017 je zvýšenie výživného otca na maloleté deti na základe návrhu matky, zmena výchovného prostredia na striedavú osobnú starostlivosť na základe vzájomného návrhu otca a úprava styku a určenie povinnosti matke informovať otca o maloletých.

Predmetom prieskumu odvolacieho konania je v tomto štádiu po vrátení veci dovolacím súdom posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bol otcovi maloletých detí po zvýšení výživného určený nedoplatok na zročnom výživnom.

V priebehu odvolacieho konania vyplynulo, že na pojednávaní konanom dňa 7. júla 2020 boli oboznámené vykonané platby otca na výživnom za obdobie december 2017 až jún 2020, pričom matka ani otec k týmto oboznamovaným platbám nemali žiadne pripomienky, berúc na vedomie, že odvolací súd má za to, že platby prebehli tak, ako boli súdom oboznámené a ako sa aj o týchto platbách nachádzajú doklady o úhrade v spise. Následne obe strany uviedli, že nemajú žiadne návrhy na doplnenie dokazovania. Zo spisu ďalej vyplýva, že právny zástupca matky v písomnom vyhotovení svojej záverečnej reči odvolaciemu súdu oznámil, že zo strany otca nebolo uhradené výživné za mesiac júl 2020 na maloleté deti. Otec sa na tomto pojednávaní, kde boli prednesené záverečné reči, pridržal svojich prednesov a iné neuviedol.

Odvolací súd z vykonaných dôkazov dospel k záveru, že otec maloletých detí za obdobie od 01.12.2017 do 24.07.2020 neprispieval na výživu svojich dcér sumami zvýšeného výživného, preto mu vznikol na výživnom nedoplatok. Za uvedené obdobie otec na výživnom zaplatil sumu 10.300 eur (v decembri 2017, v januári, februári 2018 po 250 eur, v marci až júli 2018 po 300 eur, v auguste až decembri 2018 po 500 eur, v roku 2019 uhradil od januára do 30.10. po 300 eur mesačne, v novembri zaplatil 500 eur a v decembri 450 eur. V roku 2020 zaplatil v januári 500 eur, vo februári 200 eur, v marci 300 eur, v apríli neuhradil žiadnu sumu, v máji 300 eur, v júni 300 eur, v júli žiadnu sumu). Pokiaľ sa týka sporného výživného za mesiac júl 2020 odvolací súd vychádzal z vyjadrenia matky, že otec za tento mesiac výživné nezaplatil. Otec toto tvrdenie matky nepoprel, nerozporoval, nepredložil dôkaz o úhrade výživného za mesiac júl 2020, k dovolaniu sa nevyjadril. Za uvedené obdobie tak zaplatil spolu sumu 10.300 eur, mal zaplatiť sumu 11.520 eur (32 mesiacov x 360 eur). Nedoplatok na zročnom výživnom tak predstavuje sumu 1.220 eur, čo je vo výške 610 eur na každú maloletú. Vzhľadom na zistené osobné a majetkové pomery otca, výšku nedoplatku a na súdnu prax, v zmysle ktorej nedoplatok treba uhradiť najneskôr do uplynutia troch rokov, súd v súlade s ust. § 232 ods. 4 CSP povolil otcovi uhradiť nedoplatok v splátkach po 20 eur mesačne na každú maloletú spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie so splnením jednej splátky má za následok splatnosť celého dlhu.

Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch V. a VI. o nedoplatku na zročnom výživnom podľa § 388 CSP zmenil

a o nedoplatku na zročnom výživnom rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. O nároku na náhradu trov tohto konania rozhodol podľa ust. § 396 ods.2 CSP a § 52 CMP.

Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).